

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/25-01/638
URBROJ: 354-02/8-26-12
Zagreb, 12. veljače 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, postupajući povodom žalbe žalitelja R Plus V d.o.o., Zagreb, OIB: 63746011055, izjavljene na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0007618, predmet nabave: usluge izrade idejnog i izvedbenog projekta stalnog postava s izradom vizualnog identiteta, signalizacije i grafičke opreme stalnog postava, naručitelja Grad Zagreb, Zagreb, OIB: 61817894937, kao središnjeg tijela za javnu nabavu za naručitelja Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb, OIB: 02728849314, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se Odluka o odabiru KLASA: 406-05/25-004/395, URBROJ: 251-05-40-25-20, od 15. listopada 2025. godine, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0007618, predmet nabave: usluge izrade idejnog i izvedbenog projekta stalnog postava s izradom vizualnog identiteta, signalizacije i grafičke opreme stalnog postava, naručitelja Grad Zagreb, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju, Grad Zagreb, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju R Plus V d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka, u iznosu od 1.320,00 eura.

Obrazloženje

Naručitelj Grad Zagreb, Zagreb, kao središnje tijelo za javnu nabavu za naručitelja Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb, objavio je 30. lipnja 2025. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0007618, predmet nabave: usluge izrade idejnog i izvedbenog projekta stalnog postava s izradom vizualnog identiteta, signalizacije i grafičke opreme stalnog postava. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, koja se određuje na temelju kriterija cijene u omjeru 20%, iskustva Stručnjaka 1 u omjeru 40% te iskustva Stručnjaka 2 u omjeru 40%.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je zaprimio tri ponude, koje je nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru KLASA: 406-05/25-004/395, URBROJ: 251-05-40-25-20, od 15. listopada 2025. godine, odabrao ponudu ponuditelja Organizirano oblikovanje d.o.o., Zagreb, kao ekonomski najpovoljniju.

Na navedenu odluku o odabiru, koju je naručitelj 20. listopada 2025. godine objavio u EOJN RH, žalbu je 30. listopada 2025. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj R Plus V d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava pravilnost postupanja naručitelja tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, u dijelu bodovanja žaliteljeve ponude, žalbenim zahtjevom traži poništenje odluke o odabiru te naknadu troškova žalbenog postupka. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim kod ovog državnog tijela 10. studenoga 2025. godine.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je zakonito postupao tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Odabrani ponuditelj, gospodarski subjekt Organizirano oblikovanje d.o.o., Zagreb, tijekom žalbenog postupka nije se očitovao na navode žalitelja iz žalbe i naručitelja iz odgovora na žalbu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponude žalitelja te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj navodi da je pogrešno postupio naručitelj kada nije prihvatio kao odgovarajuće međunarodne strukovne nagrade nominirane za stručnjake Marka Rašića (Stručnjak 1) i Vedranu Vrabc (Stručnjak 2), što je utjecalo na bodovanje i u konačnici rangiranje žaliteljeve ponude.

Nakon što citira odredbe dokumentacije o nabavi koje se tiču kriterija stručnog iskustva Stručnjaka 1 i 2, točnije one iz točaka 1.2. i 2.2. Kriterija za odabir ponude, kojima je u bitnom propisano da će se bodovati broj državnih i internacionalnih strukovnih nagrada dodijeljenih nominiranim stručnjacima, žalitelj ukazuje da se naručitelj tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, prilikom analize ponude u ovom dijelu, nije pridržavao odredaba dokumentacije o nabavi već da je odredbe pogrešno tumačio te naknadno postrožio dokumentacijom o nabavi propisane kriterije. Ovdje kao odlučno ističe da dokumentacija o nabavi ne isključuje internacionalne strukovne nagrade koje organiziraju privatni ili internacionalni strukovni subjekti.

Nakon toga žalitelj upućuje na nagrade za stručnjaka Marka Rašića (Stručnjak 1), navodeći da je pogrešno postupio naručitelj kada je ocijenio da nisu prihvatljive kod bodovanja. Riječ je o sljedećim nagradama (numeriranim kao u životopisu stručnjaka dostavljenog u ponudi): 2. IDA Design Award silver winner (nagrada srebro), 3. IDA Design Award bronze winner (nagrada bronca), 6. BIG SEE Interior Design Award 2025., 7. C2A Creative Communication Award 2024 – Best of Best 2024 (nagrada za najbolji od najboljih,

rad s najviše bodova za sve postojeće kategorije), 8. C2A Creative Communication Award winner (pobjednik u kategoriji), 12. ZGDW Award winner 2022 (2. mjesto), 13. SEGD, Society for Experiental Graphic Design, Merit Award, 14. SEGD, Society for Experiental Graphic Design, Honor Award, 18. Naziv nagrade: Graphis Design 2010, gold (zlato).

Za svaku od devet prethodno navedenih nagrada žalitelj ima u bitnom isto obrazloženje zbog čega smatra da odgovaraju kriteriju propisanom dokumentacijom o nabavi, da je riječ o internacionalnim strukovnim nagradama relevantnima u području arhitekture i dizajna, da je nagrade dodijelio međunarodni strukovni žiri te da ih priznaje i podržava Hrvatsko dizajnersko društvo (HDD), što se vidi iz objava na njihovoj službenoj stranici.

Nakon toga žalitelj upućuje na nagrade za stručnjaka Vedranu Vrabec (Stručnjak 2), navodeći da je pogrešno postupio naručitelj kada je ocijenio da nisu prihvatljive kod bodovanja. Riječ je o sljedećim nagradama (numeriranima kao u životopisu stručnjaka dostavljenog u ponudi): 1. A' Design Award bronze winner (nagrada bronca), 2. IDA Design Award honorable mention (nagrada priznanje), 3. C2A Creative Communication Award 2024 – Best of Best 2024, 4. C2A Creative Communication Award winner (pobjednik u kategoriji), 5. 15th WOLDA – Worldwide Logo Design Award 2024, bronze (bronca), 6. 15th WOLDA – Worldwide Logo Design Award 2024, bronze (bronca), 7. 15th WOLDA – Worldwide Logo Design Award 2024, Award of Excellence (priznanje), 8. Graphis Poster Anual 2021, Honorable mention, 9. Graphis Poster Anual 2021, Honorable mention (počasno priznanje), 10. Graphis Design 2010, zlato, 12. Graphis Poster Annual 2007, silver (srebro), 13. Graphis Poster Annual 2007, silver.

Kao u slučaju Stručnjaka 1, i ovdje žalitelj za svaku od dvanaest prethodno navedenih nagrada ima u bitnom isto obrazloženje zbog čega smatra da odgovaraju kriteriju propisanom dokumentacijom o nabavi, da je riječ o internacionalnoj strukovnoj nagradi relevantnoj u području dizajna vizualnih komunikacija i šire, da ju dodjeljuje međunarodni strukovni žiri te da ju priznaje i podržava Hrvatsko dizajnersko društvo (HDD), što se vidi iz objava na njihovoj službenoj stranici.

Žalitelj nakon toga tumači da su sve ove nagrade koje su predmetom žalbenog navoda, internacionalne strukovne nagrade relevantne za područje arhitekture, dizajna i prostornog oblikovanja, relevantne za dizajn vizualnih komunikacija, dodjeljuju se imenom i prezimenom (ili nazivom ureda) autorima, imaju stručne i javno objavljene kriterije ocjenjivanja, imaju međunarodni stručni žiri. Stoga smatra da naručiteljevo neprihvatanje takvih nagrada nije u skladu s kriterijem iz dokumentacije o nabavi.

Uz to, žalitelj ukazuje da je naručitelj selektivno primijenio kriterij, jer je Red Dot žalitelju priznat kao internacionalna strukovna nagrada, dok su nagrade iste i slične naravi, SEGD, C2A, BIG SEE, IDA, ZGDW, Communication Arts, Graphis i druge odbijene s obrazloženjem da su privatne/marketinške, po mišljenju žalitelja bez uporišta u odredbama dokumentacije o nabavi, a naknadno ubačene u obrazloženje prilikom ocjenjivanja.

Žalitelj je mišljenja da takvo naručiteljevo postupanje predstavlja sužavanje i proizvoljno naknadno redefiniranje kriterija suprotno njegovom sadržaju, nedosljednu i selektivnu primjenu kriterija, propuštanje mogućnosti traženja pojašnjenja sukladno članku 293. ZJN 2016, te izravan utjecaj na broj dodijeljenih bodova i poredak ponuda.

Na kraju žalbenog navoda žalitelj ističe da za Stručnjaka 1 (Marko Rašić) nije priznata niti jedna, umjesto barem 4 nagrade te je tako dobio 0 umjesto maksimalnih 15 bodova, a za Stručnjaka 2 (Vedrana Vrabec) priznata je 1 umjesto 4 nagrade te je tako dobila 5 umjesto maksimalnih 15 bodova, što je sve presudno za konačni poredak ponuda.

Naručitelj u odgovoru na žalbu upućuje na odredbe dokumentacije o nabavi kojima je propisano da se priznaju nagrade dodijeljene imenom i prezimenom (nazivom ureda) predloženom stručnjaku na državnoj razini i strukovnoj razini. Dodatno je pojašnjeno,

ukazuje naručitelj, i to isključivo primjerima institucija i strukovnih udruga, da je na državnoj razini to, primjerice, Ministarstvo kulture i medija, a na strukovnoj razini je to, primjerice, Udruženje hrvatskih arhitekata ili Hrvatska komora arhitekata te Hrvatsko dizajnersko društvo. Naručitelj pojašnjava da uporaba riječi „primjerice“ upućuje na srodne institucije i strukovne udruge, koje nisu izrijekom navedene (HDLU – Hrvatsko društvo likovnih umjetnika, ULUPUH – Udruženje likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske, ICOGRADA – International Council of Graphic Design Associations, AIGA – American Institute of Graphic Arts, itd). Naručitelj smatra da se ne radi o naknadno uvedenom tumačenju. Također, pojašnjava da se pod točkom 1.2. Kriterija za odabir ponude vrednuju nagrade i nominacije koje se odnose isključivo na projekte u području arhitekture i dizajna, a ne na druge oblike umjetničkog ili dizajnerskog rada.

Naručitelj potom navodi da je u postupku pregleda i ocjene ponuda detaljno analizirao životopise predloženih stručnjaka te utvrdio da dio navedenih referenci i nagrada ne ispunjava kriterije propisane dokumentacijom o nabavi. Konkretno, utvrdio je da se pojedine nagrade i priznanja odnose na grafički dizajn, konceptualne umjetničke radove ili multimedijalne instalacije, a ne na projekte likovnih postava i prostornog oblikovanja izložbi. Također je utvrdio da nagrade dodjeljuju i zakonski neuređene udruge te privatne fondacije i tvrtke kao i izdavački i natječajni brendovi. Ističe da je svrha takvih nagrada marketinška promocija, što dokazuje i proliferacija nagrada. Primjerice, ukazuje da je WOLDA u 2024. godini dodijelila čak 86 nagrada. Visoka proliferacija (inflacija nagrada) obrnuto je proporcionalna relevantnosti, pojašnjava naručitelj. Ističe da je za nagrade koje dodjeljuju zakonski neuređene udruge, privatne fondacije i tvrtke kao i izdavački i natječajni brendovi potrebno uplatiti kotizaciju, što dovodi u pitanje kredibilitet takvih nagrada. Također, takve nagrade su diskriminatorne po naručiteljevom mišljenju, jer favoriziraju platežno sposobne dizajnere. Pri tome smatra da treba razlikovati kotizaciju za organizaciju dizajnerskih izložaba u sklopu kojih se dodjeljuju nagrade (HDD, Red Dot), od kotizacija za natječaje s uvjetima financijske uplate za prijavu, objavu ili preuzimanje nagrade. Privatne fondacije i tvrtke, zakonski neuređene udruge kao i izdavački i komercijalni brendovi nisu regulirani kulturnim, akademskim ili strukovnim institucijama, pa su im sustav i kriteriji vrednovanja neujednačeni. Stoga, naručitelj zaključuje da se nagrade zakonski neuređenih udruga, privatnih fondacija i tvrtki te izdavačkih i natječajnih brendova ne mogu smatrati profesionalnim postignućima i nisu priznate za bodovanje niti jednom ponuditelju.

Zatim naručitelj ističe da je priznao nagrade, a ne počasna priznanja. U svome popisu žalitelj navodi neprihvatanje priznanja (Honorable Mention, Award of Excellence, Honor Award). U dokumentaciji o nabavi izričito su navedene nagrade, a ne priznanja, ponavlja naručitelj. Ističe da je priznao nagradu Red Dot Award: Brands & Communication Design Winner predloženoj Stručnjakinji 2, jer ju dodjeljuje neprofitna strukovna udruga Design Zentrum Nord Rhein Westfalen, utemeljena 1954. godine, koja po mišljenju naručitelja nikako nije iste ili slične naravi kao SEG, C2A, BIG SEE, IDA, ZGDW, Communication Arts, Graphis i dr., kako to navodi žalitelj.

Također, naručitelj ističe da vijesti koje Hrvatsko dizajnersko društvo na svom blogu objavljuje o projektima i uspjesima članova Udruge ne uključuju vrijednosni sud o tim projektima i nagradama, odnosno te obavijesti ne prolaze kvalitativnu selekciju od strane uredništva.

Naručitelj smatra bitnim ukazati na činjenicu da žalitelji stručnjaci nemaju ni jednu nagradu hrvatskih strukovnih društava ili institucija.

Zaključuje da je postupanjem na ovaj način osigurao jednako postupanje prema svim ponuditeljima i transparentnost postupka, sukladno članku 4. ZJN 2016. Smatra da je postupio isključivo u skladu s kriterijima propisanim dokumentacijom o nabavi te da nije

imao diskrecijsko pravo priznavati druge oblike radnog iskustva koji nisu obuhvaćeni definiranim kriterijem.

Žalitelj je tijekom žalbenog postupka dostavio očitovanje kojim se osvrće na navode naručitelja iz odgovora na žalbu, u kojem ističe da je naručitelj trebao u dokumentaciji o nabavi izričito navesti koje će točno institucije i nagrade priznati. Kako je vidljivo iz odgovora na žalbu, takvih institucija ima vrlo malo, zbog čega bi takav kriterij postao upitan i doveo u pitanje njegovu opravdanost i primjenu, smatra žalitelj. Ističe da se u dokumentaciji o nabavi ne navodi isključivo ograničenje samo na državne institucije niti se isključuju privatne međunarodne strukovne organizacije i nagrade koje imaju profesionalni strukovni žiri. Zaključuje da naručitelj tek naknadno, prilikom ocjenjivanja ponuda, tumači i nedopustivo sužava kriterije, što je protivno ZJN 2016.

Ukazuje da naručitelj u pojedinim dijelovima odgovora na žalbu dovodi u pitanje kredibilitet međunarodnih nagrada koje imaju dugogodišnju tradiciju i priznatu stručnu reputaciju, pri čemu se oslanja na paušalne zaključke i netočne informacije te time dolazi i do pogrešnih zaključaka. Jedna od ključnih činjenica je, smatra žalitelj, da naručitelj priznaje nagradu Red Dot, iako Red Dot nagradu dodjeljuje Red Dot GmbH & Co. KG, privatna tvrtka. Ističe da se natječaj Red Dot financira kotizacijama i to među najskupljima u svijetu. Kao primjer navodi cijenu prijavljivanja projekta (kotizacije) koja je za 2025. godinu iznosila od 215,00 do 430,00 eura. Ukoliko natjecatelj dobije nagradu Red Dot obavezan je bio uplatiti još minimalno 2.100,00 eura za Red Dot nagradu, a ukoliko dobije nagradu Red Dot – Best of best, obavezan je bio uplatiti još minimalno 3.200,00 eura.

Potom ističe da isti ili primjerice sličan model djelovanja imaju i nagrade IDA, C2A, SEGD, BIG SEE, Graphis i WOLDA, koje su odbijene od strane naručitelja uz obrazloženje da su "privatne" i "komercijalne". Ta kontradikcija, smatra žalitelj, jasno pokazuje neujednačenu primjenu kriterija, što može dovesti do različitog tumačenja u odnosu na pojedine nagrade.

Žalitelj dalje navodi da svi navedeni natječaji iz životopisa njegovih stručnjaka, SEGD, IDA, C2A, BIG SEE, Graphis, WOLDA, imaju međunarodni stručni žiri, javne i transparentne kriterije ocjenjivanja, stručnu i javnu objavu nagrađenih radova, reputaciju u profesionalnoj zajednici s podrškom od strane Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD) i Društva arhitekata Zagreba (DAZ). Ti elementi ih, tumači žalitelj, čine međunarodnim strukovnim nagradama u smislu kriterija, bez obzira na pravni oblik organizatora (udruga, platforma ili tvrtka). Financiranje putem kotizacija ne mijenja njihov strukovni karakter, jer kotizacije predstavljaju uobičajeni i transparentan model funkcioniranja profesionalnih natječaja. Kao primjer navodi da Hrvatsko dizajnersko društvo (HDD), koje naručitelj sam navodi kao primjer strukovne institucije, također propisuje kotizaciju za prijavu radova na njihovu žiriranu Bienalnu izložbu hrvatskog dizajna. Osim kotizacija, HDD izložba i nagrada se djelomično financiraju i donacijama komercijalnih sponzora, što je standardan i transparentan način potpore strukovnim manifestacijama. Stoga, žalitelj zaključuje da financiranje putem kotizacija ili sponzorstava ne čini natječaj komercijalnim, nego potvrđuje uobičajeni mješoviti model financiranja strukovnih aktivnosti.

Kod ocjene žalbenog navoda potrebno je uputi na odgovarajuće odredbe dokumentacije o nabavi, žaliteljevu ponudu, zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda s priložima, te dokaze dostavljene tijekom žalbenog postupka.

U dijelu dokumentacije o nabavi pod naslovom Kriterij za odabir ponude, naručitelj je propisao da će bodovati Iskustvo Stručnjaka 1 – projektanta likovnih postava, za koji kriterij ponuda može ostvariti maksimalno 40 bodova te Iskustvo stručnjaka 2 - grafički dizajner, za koji kriterij također može ostvariti maksimalno 40 bodova.

Za Stručnjaka 1 je pod 1.2. propisano da se boduje broj državnih i internacionalnih strukovnih nagrada i nominacija za internacionalne nagrade u području arhitekture i dizajna u kojima je predloženi stručnjak sudjelovao u svojstvu autora.

Sastavni dio dokumentacije o nabavi je prijedlog životopisa, koji je propisan kao dokaz koji se dostavlja u ponudi u svrhu bodovanja ponude prema kriterijima iskustva stručnjaka, u kojemu, vezano za kriterij 1.2. stoji napomena da se priznaju nagrade dodijeljene imenom i prezimenom (nazivom ureda) predloženom stručnjaku na državnoj razini i strukovnoj razini. Na državnoj razini je to primjerice Ministarstvo kulture i medija, a na strukovnoj razini je to primjerice Udruženje hrvatskih arhitekata ili Hrvatska komora arhitekata te Hrvatsko dizajnersko društvo.

Za Stručnjaka 2 je pod 2.2. propisano da se boduje broj ostvarenih državnih i internacionalnih strukovnih nagrada u području dizajna vizualnih komunikacija u kojima je predloženi stručnjak sudjelovao u svojstvu autora. Dalje stoji napomena da se priznaju nagrade dodijeljene imenom i prezimenom (nazivom ureda) predloženom stručnjaku na državnoj razini i strukovnoj razini. Na državnoj razini je to primjerice Ministarstvo kulture i medija, a na strukovnoj razini je to primjerice Hrvatsko dizajnersko društvo.

Za oba stručnjaka raspon bodova je propisan na način da za jednu do tri odgovarajuće nagrade/nominacije ponuda dobiva 5, dok za četiri i više maksimalnih 15 bodova.

Nakon objave dokumentacije o nabavi, zainteresirani gospodarski subjekt je naručitelju dostavio zahtjev za izmjenom dijela dokumentacije koji se tiče kriterija za odabir ponude, točnije kriterij iz točke 1.2., s obrazloženjem da je diskriminatoran jer stručnjaci nisu obvezni prijavljivati svoje projekte i dostignuća različitim (zakonski neuređenim) strukovnim tijelima ili bilo kojim institucijama i ustanovama, državnim i internacionalnim. Također, da uvjet za pristupanje nagrađivanju nije isključivo kvalitetan projekt, već plaćanja kotizacije za sudjelovanje, što samo po sebi umanjuje značaj nagrade, a samim time to ne može biti dodatna kvaliteta. Nagrade kao takve nisu uvjet za obavljanje posla u Republici Hrvatskoj, nisu jamstvo kvalitete za usluge koje su predmet nabave, niti su povezane s predmetom nabave, zaključuje u zahtjevu zainteresirani gospodarski subjekt.

Naručitelj je objavio odgovor sljedećeg sadržaja: „Prema proizvoljnoj logici osobnog tumačenja diskriminacije u predmetnom zahtjevu za dodatnim objašnjenjima dokumentacije o javnoj nabavi proizlazi da je svaki uvjet ili traženo iskustvo apriori ograničavajući element za svakog potencijalnog ponuditelja. Naručitelj određivanjem kriterija iskustva koje se dokazuje nagradama nastoji osigurati najpovoljnije i najobjektivnije uvjete za vrednovanje ponude potencijalnog ponuditelja, što je čest slučaj u raspisanim javnim natječajima muzejskih institucija za istovjetne ili slične predmete nabave (npr. Arheološki muzej u Splitu – evidencijski broj nabave: OP-15/23, kolovoz 2023.). Priznaju se nagrade dodijeljene imenom i prezimenom (nazivom ureda) predloženom stručnjaku na državnoj razini i strukovnoj razini. Na državnoj razini je to primjerice Ministarstvo kulture i medija, a na strukovnoj razini je to primjerice Hrvatsko dizajnersko društvo (HDD) ili Udruga hrvatskih arhitekata (UHA). Samim time ne stoji niti navod da se uzimaju u obzir nagrade i nominacije zakonski neuređenih strukovnih tijela, odnosno onih gdje je uvjet za pristupanje plaćanje kotizacije. Određeni kriteriji za odabir ponude samim time nisu diskriminirajući te su usko povezani s predmetom nabave te upravo omogućavaju učinkovito nadmetanje.“

Žalitelj je u ponudi dostavio životopis Stručnjaka 1 u kojemu je po kriteriju 1.2. naveo ukupno 23 nagrade/priznanja/nominacije, od kojih naručitelj nije prihvatljivom ocijenio niti jednu te shodno tome ponudi nije dodijelio bodove.

Također je u ponudi dostavljen životopis Stručnjaka 2 u kojemu je po kriteriju 2.2. navedeno ukupno 13 nagrada/priznanja, od kojih je naručitelj priznao jednu te ponudi dodijelio 5 bodova.

Uvidom u privitak zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da u odnosu na kriterij 1.2. naručitelj navodi sljedeće pojašnjenje koje se odnosi na neprihvaćene nagrade: „Ovaj tip nagrada dodjeljuje se prvenstveno u korist struke i društva, a ne služi promociji sponzora ili financijskom interesu. Kriterij državnih nagrada dodjeljuje se prvenstveno u korist struke i društva, a ne služi promociji sponzora ili financijskom interesu. Kriterij državnih institucija i neprofitnih strukovnih udruga odražavaju aktualne profesionalne standarde i vrijednosti te su relevantni pokazatelj kvalitete. Nisu bodovane nagrade zakonski neuređenih udruga te privatnih fundacija i tvrtki kao i izdavačkih i natječajnih brendova. Bodovane su nagrade relevantne za područje u kojem se stručnjak prijavljuje, a to su arhitektura interijera i prostorno oblikovanje izložaba.“.

Naručitelj potom u tom dokumentu nabraja sve nominirane nagrade žaliteljevog Stručnjaka 1 iz dostavljenog životopisa, uz obrazloženje neprihvaćanja za svaku. U pravilu je obrazloženje sljedeće: „Nagrada nije relevantna za područje arhitekture i produkt dizajna. Radi se o priznanju/nagradi koju dodjeljuje tvrtka/fundacija/promotivna platforma u privatnom vlasništvu/izdavačka kuća, a ne državna ili strukovna organizacija.“.

Što se tiče kriterija 2.2. naručitelj u privitku zapisnika daje isto pojašnjenje koje se odnosi na neprihvaćene nagrade, kao ono za kriterij 1.2. Također, kod nabiranja svih nominiranih nagrada žaliteljevog Stručnjaka 2 iz dostavljenog životopisa, u bitnom daje ista obrazloženja neprihvaćanja svake pojedine nagrade, kao kod kriterija 1.2.

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavne su sljedeće zakonske odredbe. Člankom 280. stavkom 4. ZJN 2016, propisano je da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi. Prema odredbi članka 290. stavka 1. ZJN 2016, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Sukladno članku 403. stavak 1. ZJN 2016, u žalbenom postupku svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Prema stavku 2. tog članka, žalitelj je obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Stavkom 3. je propisano da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Na prethodno utvrđeno činjenično stanje žalbeno tijelo daje sljedeću ocjenu žalbenog navoda. Iz citiranih odredaba dokumentacije o nabavi proizlazi da je naručitelj kao jedan od kriterija za odabir ponude propisao državne i internacionalne strukovne nagrade, ali pritom nije dodatno razradio niti definirao pojam internacionalne strukovne nagrade, niti je propisao dodatne uvjete koje bi organizator takve nagrade morao ispunjavati, primjerice u pogledu pravnog statusa organizatora, njegovog neprofitnog karaktera, institucionalne pripadnosti, načina financiranja ili drugih obilježja na koje se naručitelj poziva tek naknadno tijekom pregleda i ocjene ponuda te u odgovoru na žalbu. Naime, što se tiče internacionalnih nagrada, u dokumentaciji o nabavi, kao niti u odgovoru na zahtjev za pojašnjenjem dokumentacije o nabavi, naručitelj nije propisao da će se priznati isključivo nagrade koje dodjeljuju državne institucije, neprofitne strukovne organizacije ili zakonski uređene udruge, niti je propisao da se neće priznati nagrade koje dodjeljuju privatne organizacije, fundacije, izdavačke kuće ili trgovačka društva, niti je kao uvjet prihvatljivosti propisao pravni status organizatora nagrade.

Suprotno tome, uvidom u prilog zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda te u odgovor na žalbu utvrđeno je da je naručitelj odbio priznati gotovo sve nagrade koje su stručnjaci žalitelja naveli u svojim životopisima, obrazlažući to okolnostima da takve nagrade dodjeljuju privatne tvrtke, fundacije, izdavačke kuće ili promotivne platforme, odnosno

subjekti koji, prema ocjeni naručitelja, nisu državne ili strukovne organizacije, kao i da se radi o nagradama koje nisu relevantne za predmet nabave ili koje imaju komercijalni karakter.

Međutim, Državna komisija ocjenjuje da takvo postupanje naručitelja nije utemeljeno na propisanim odredbama dokumentacije o nabavi. Naime, naručitelj dokumentacijom o nabavi nije ograničio prihvatljivost internacionalnih strukovnih nagrada s obzirom na pravni status organizatora nagrade, niti je propisao da organizator mora biti isključivo državna institucija ili određena konkretna vrsta strukovne organizacije. Primjeri navedeni u dokumentaciji o nabavi odnose se isključivo na domaće institucije, dok za internacionalne nagrade nisu navedeni konkretni primjeri niti dodatni kriteriji prihvatljivosti, a dva konkretna primjera prihvatljivih mu internacionalnih institucija naručitelj navodi tek u odgovoru na žalbu. Stoga ponuditelji, polazeći od sadržaja dokumentacije o nabavi, nisu mogli unaprijed znati da će naručitelj kao prihvatljive priznati samo nagrade određenog tipa organizatora, odnosno da će odbiti nagrade koje dodjeljuju privatne međunarodne organizacije, unatoč njihovom strukovnom karakteru te činjenici da ih dodjeljuje međunarodni strukovni žiri.

U tom smislu osnovan je žaliteljev navod da je naručitelj tek u fazi pregleda i ocjene ponuda, odnosno naknadno tijekom postupka, dodatno suzio i postrožio kriterije prihvatljivosti internacionalnih nagrada, uvodeći razlikovanje s obzirom na pravni status organizatora nagrade, njegov neprofitni karakter, način financiranja ili institucionalnu pripadnost, iako takvi uvjeti nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi. Takvo postupanje predstavlja naknadno restriktivnije tumačenje kriterija od onoga kako je izvorno propisan, što nije dopušteno.

Nadalje, Državna komisija prihvaća i žaliteljevu argumentaciju o nedosljednoj primjeni kriterija, s obzirom na to da je naručitelj priznao nagradu Red Dot Award kao internacionalnu strukovnu nagradu, dok je druge nagrade sličnog međunarodnog karaktera odbio priznati, pozivajući se na pravni status organizatora ili način financiranja, iako takvi kriteriji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi. Navedeno dodatno potvrđuje zaključak da su kriteriji prihvatljivosti internacionalnih nagrada primijenjeni na način koji nije bio unaprijed jasno definiran, već je naknadno oblikovan tijekom pregleda i ocjene ponuda.

U odnosu na ocjenu naručitelja iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i navode iz odgovora na žalbu, da pojedine nominirane reference predstavljaju priznanja, a ne nagrade, Državna komisija ocjenjuje pravilnim takvo tumačenje, budući da je dokumentacijom o nabavi izričito propisano bodovanje nagrada, a ne priznanja ili počasnih priznanja. Stoga je naručitelj bio ovlašten razlikovati nagrade od priznanja te priznanja ne uzeti u obzir prilikom bodovanja. Isto tako, jasno je iz odredaba dokumentacije o nabavi da su prihvatljive nagrade dodijeljene u području arhitekture i dizajna (Stručnjak 1), odnosno one u području dizajna vizualnih komunikacija (Stručnjak 2).

Međutim, u dijelu u kojem je naručitelj odbio priznati nagrade pozivajući se na kriterije koji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi, odnosno u kojem je naknadno restriktivno tumačio pojam internacionalne strukovne nagrade, Državna komisija ocjenjuje postupanje naručitelja pogrešnim. Dakle, naručitelj je prilikom pregleda i ocjene ponuda, u dijelu koji se odnosi na bodovanje iskustva Stručnjaka 1 i Stručnjaka 2 prema kriterijima 1.2. i 2.2., primijenio kriterije na način koji nije bio u potpunosti u skladu s dokumentacijom o nabavi te se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da je pogrešno postupio naručitelj kada nije prihvatio kao odgovarajuće realizirane projekte vizualnog identiteta muzejskih stalnih postava za stručnjaka Vedranu Vrabec (Stručnjak 2), što je utjecalo na bodovanje i rangiranje žaliteljeve ponude. Ukazuje da je dokumentacijom o nabavi propisano da se boduje broj realiziranih projekata vizualnog identiteta muzejskih stalnih postava i kompleksnih

muzejskih izložaba u kojima je predloženi stručnjak sudjelovao u svojstvu autora, uz napomenu da su kompleksne muzejske izložbe multidisciplinarne izložbe s eksponatima različitog predmetnog tipa. Međutim, žalitelj ističe da se naručitelj u prilogu zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda kod obrazloženja neprihvaćenih projekata poziva na vlastito, naknadno uvedeno tumačenje kriterija 2.1. (Kriterij za odabir ponude), pa navodi da izložba nije kompleksna po "broju eksponata". Žalitelj ističe da u dokumentaciji o nabavi takvo ograničenje ne postoji nego se navodi da projekt treba imati "eksponate različitog predmetnog tipa".

Ukazuje da je isto tako, naručitelj naveo razloge neprihvatanja koji nisu provjereni, već su doneseni proizvoljno, bez oslanjanja na objektivne činjenice i bez da je iskoristio mogućnost traženja dodatnih pojašnjenja. Ako je naručitelj smatrao da pojedini projekt nije dovoljno jasan ili realiziran, mogao je po mišljenju žalitelja primijeniti članak 293. ZJN 2016 i zatražiti pojašnjenje, osobito jer se radi o kriteriju kvalitete koji značajno utječe na poredak ponuda. Naručitelj je zato donio proizvoljne zaključke da neki projekti "nisu realizirani", a projekti su realizirani, za što žalitelj tvrdi da proizlazi iz dokaza koje dostavlja u žalbi. Zaključuje da je stručnjakinji Vedrani Vrabec (Stručnjak 2) neopravdano priznato samo sedam umjesto barem osam projekata i tako dodijeljeno 20 umjesto maksimalnih 25 bodova, a što izravno mijenja ukupan broj bodova i rangiranje valjanih ponuda.

Žalitelj potom upućuje na konkretne projekte koji su ocijenjeni neprihvatljivima, a po mišljenju žalitelja ispunjavaju definiciju kompleksne muzejske izložbe (numerirano kao u životopisu Stručnjaka 2): 19. Orlando - simbol slobode, 13. Đurđevački pijesci, 21. Gradine, gomile i špilje, 27. Ljubo Babić – antologija, 28. Miroslav Kraljević – retrospektiva, 18. Klimt i Daleki istok.

Za svaku od izložaba žalitelj daje u bitnom isto pojašnjenje, da je svaki od projekata kompleksna muzejska izložba, jer je multidisciplinarna (produkt dizajn, grafički dizajn, multimedijski dizajn, muzeologija, umjetnost, povijest, ilustracija) te sadrži eksponate različitog predmetnog tipa.

Nadalje, žalitelj za projekt pod brojem 17. Dvor Trakošćan – novi vizualni identitet, ističe da je pogrešna ocjena naručitelja da je riječ samo o vizualnom identitetu ustanove, jer je Dvor Trakošćan i muzej s bogatim stalnim postavom, što se vidi na njihovoj službenoj mrežnoj stranici.

Konačno, žalitelj ističe da je pogrešno naručitelj ocijenio da su projekti pod 5. Kulturno društveni dom Supetar i 14. Županijska palača Križevci – stalni postav muzeja Gradski muzej Križevci, nerealizirani projekti, pri čemu ističe da su vizualni identiteti realizirani i isporučeni, što se može utvrditi uvidom u mrežne stranice ustanova.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, nakon što citira odredbe dokumentacije o nabavi, tumači da se pod pojmom „projekt vizualnog identiteta“ podrazumijeva konceptualno i izvedbeno oblikovanje cjelovitog vizualnog identiteta izložbe, kulturne institucije, manifestacije ili srodnog sadržaja, a ne pojedinačni grafički elementi ili samostalne dizajnerske komponente (plakati, brošure, promotivni materijali i sl.). Naručitelj je tijekom pregleda i ocjene ponuda pažljivo analizirao dostavljeni životopis i popis projekata te je utvrdio da se dio navedenih referenci odnosi na pojedinačne grafičke radove (npr. dizajn plakata, publikacija ili vizualnih materijala) koji nisu činili cjeloviti projekt vizualnog identiteta u smislu dokumentacije o nabavi. Takvi projekti po mišljenju naručitelja nisu mogli biti priznati u okviru točke 2.1., jer ne ispunjavaju traženu razinu usporedivosti s predmetom nabave. Istodobno, naručitelj je sve projekte koji su se mogli nedvojbeno prepoznati kao cjeloviti projekti vizualnog identiteta (obuhvaćajući oblikovanje logotipa, tipografije, kolorita, aplikacija i primjenu vizualnog sustava u više medija) uvrstio u ocjenu i dodijelio im pripadajući broj bodova.

Naručitelj smatra da žalitelj ne razlikuje vizualni identitet institucije od vizualnoga identiteta stalnog postava – stalne muzejske izložbe. Pojašnjava da vizualni identitet muzejske institucije predstavlja instituciju u cjelini, primarni je simbol muzejskoga brenda i identiteta, pojavljuje se na svim službenim materijalima muzeja (svi tiskani materijali, web stranica, natpisi, materijali za medije, promotivni materijali). Predstavlja cijeli muzej, neovisno o vrsti programa ili izložbe. Vizualni identitet muzeja je dakle nepromjenjiv, podložan je minimalnim varijacijama koje može odobriti jedino muzejska uprava. S druge strane, vizualni identitet stalnog postava odnosi se na jednu (stalnu) izložbu unutar muzeja i svrha mu je da komunicira njezine teme i sadržaj. Koristi se isključivo na materijalima vezanima uz stalni postav (signalizacija, zidne i predmetne legende, zidne grafike, digitalni mediji za stalni postav). Vizualni identitet stalnog postava je fleksibilan, prilagođava se izmjenama i dopunama unutar stalnog postava, kao i svim edukativnim aktivnostima vezanima uz postav. Slijedom navedenog, naručitelj ističe da nije mogao prihvatiti sljedeće radove Stručnjaka 2: Kulturno-društveni dom Supetar – projekt nije priznat po kriteriju tipa institucije, ne odnosi se na stalni postav muzejske institucije; Županijska palača Križevci – stalni postav muzeja Gradski muzej Križevci – riječ je o „novom vizualnom identitetu Muzeja“, dakle institucije, a ne stalnoga postava, što se tražilo u kriterijima; Dvor Trakošćan – žalitelji su izradili novi vizualni identitet institucije Dvor Trakošćan, a ne onih dijelova ambijentalne izložbe koja se može označiti kao stalni postav (edukativni panoji, predmetne legende...).

Naručitelj dalje navodi da je u dokumentaciji o nabavi dodatno pojasnio i time izričito naglasio da se pod kompleksnim muzejskim izložbama smatraju multidisciplinarne izložbe s eksponatima različitog predmetnog tipa. Također, da je precizno navedeno da se priznaju projekti koji uključuju prostornu prezentaciju pokretne kulturne baštine (muzeji, stalne izložbe, kompleksni izložbeni postavi, čuvaonice, interpretacijski centri koji uključuju predmete kulturne baštine, muzeološke koncepcije). Pojašnjava da se kompleksnost izložbe ne nalazi u korištenju različitih digitalnih medija prezentacije i muzeografskih pomagala (edukativni panoji), nego u reprezentativnoj raznolikosti samih predmeta kulturne baštine („ekspoziti različitog predmetnog tipa“). Ističe da ekspoziti različitog predmetnog tipa podrazumijevaju umjetnine širokog raspona materijala, oblika, veličina i funkcija — od velikog namještaja i umjetničkih djela do malih svakodnevnih predmeta i tiskanog materijala. Slijedom navedenog, izložbe koje sadrže samo ili dominantno slike, grafike, crteže ne mogu biti kompleksne, smatra naručitelj, jer prezentiraju istovrsna dvodimenzionalna djela. Nakon toga dodatno pojašnjava razloge nepriznavanja izložaba koje su predmetom žalbenog navoda. Đurđevački pijesci je interpretacijski centar čiji su glavni sadržaj različita digitalna i analogna prezentacijska sredstva, a ne predmeti kulturne baštine različitog predmetnog tipa. Gradine, gomile i špilje je izložba čiji su glavni sadržaj različita digitalna i analogna prezentacijska sredstva, a ne predmeti kulturne baštine različitog predmetnog tipa. Ljubo Babić – antologija je izložba koja uključuje ekspozite istog predmetnog tipa (dvodimenzionalne objekte). Miroslav Kraljević – retrospektiva je izložba koja uključuje ekspozite istog predmetnog tipa (dvodimenzionalne objekte). Orlando - simbol slobode, je izložba čiji su glavni sadržaj različita digitalna i analogna prezentacijska sredstva, a ne predmeti kulturne baštine različitog predmetnog tipa. Klimt i Daleki istok je izložba koja uključuje ekspozite istog predmetnog tipa, sitne orijentalne figurice ili, kako navodi žalitelj „drvene figurice“. Ovdje ponavlja da se veliki printani banneri ne smatraju ekspozitom, nego prezentacijskim sredstvom. U obrazloženju neprihvatanja navedeno je da se radi o jednostavnoj izložbi ekspozita slične tipologije, a broj ekspozita samo potkrepljuje tvrdnju („Izložba se ne može definirati kao kompleksna. Radi se o jednostavnoj izložbi po broju ekspozita (14) slične tipologije, izloženih u jednoj vitrini. Ističe

da je broj eksponata naveden kako bi se potvrdio manjak kompleksnosti, odnosno naglasila izrazita jednostavnost izložbe.

Naručitelj zaključuje da je ispravno i stručno ocijenio kompleksnost svih navedenih izložaba, vodeći se različitošću predmetnoga tipa eksponata, precizno je provjerio realiziranost projekata i ustanovio da vizualni identiteti stalnih postava muzeja nisu realizirani, nego da se radi o vizualnim identitetima institucija. Smatra da je iz navedenih primjera slijedi da žalitelj uopće ne poznaje razliku između vizualnog identiteta muzeja, kulturne institucije i stalnoga postava (muzejske izložbe) te da je ponudi žalitelja, u dijelu iskustva Stručnjakinje 2 po kriteriju 2.1. ispravno dodijelio 20 bodova za 7 prihvatljivih projekata.

Kod ocjene žalbenog navoda potrebno je uputiti na odgovarajuće odredbe dokumentacije o nabavi, žaliteljevu ponudu, zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda s priložima, te dokaze dostavljene tijekom žalbenog postupka.

U dijelu dokumentacije o nabavi pod naslovom Kriterij za odabir ponude, naručitelj je propisao da će bodovati Iskustvo Stručnjaka 2 - grafički dizajner, i to pod 2.1. broj realiziranih projekata vizualnog identiteta muzejskih stalnih postava i kompleksnih muzejskih izložaba u kojima je predloženi stručnjak sudjelovao u svojstvu autora. Dokumentacija o nabavi sadrži napomenu prema kojoj su kompleksne muzejske izložbe multidisciplinarne izložbe s eksponatima različitog predmetnog tipa.

Raspon bodova propisan je na način da za 1-2 odgovarajuća projekta vizualnog identiteta ponuda dobiva 5 bodova, za 3-4 10 bodova, za 5-7 projekata 20 bodova te za 8 i više projekata maksimalnih 25 bodova.

Žalitelj je u ponudi dostavio životopis Stručnjaka 2 u kojemu je po kriteriju 2.1. naveo ukupno 28 realizirana projekta vizualnih identiteta muzejskih postava, od kojih je naručitelj 7 projekata ocijenio prihvatljivima te shodno tome ponudi dodijelio 20 bodova.

Uvidom u privitak zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da u odnosu na kriterij 2.1. naručitelj navodi sljedeće pojašnjenje koje se odnosi na sve neprihvaćene projekte: „Ne vrednuju se radovi za naručitelje koji se koriste terminom "muzej", ali se ne radi o baštinskim institucijama uvedenima u Upisnik javnih i privatnih muzeja u Republici Hrvatskoj. Upisnik se vodi pri Muzejskom dokumentacijskom centru radi dostupnosti osnovnih podataka o muzejima osnovanim u skladu s člankom 18. stavcima 1. i 2. Zakona o muzejima.“.

Naručitelj potom u tom dokumentu nabraja sve nominirane projekte žaliteljevog Stručnjaka 2 iz dostavljenog životopisa, uz obrazloženje prihvaćanja ili neprihvaćanja za svaki projekt. Naručitelj obrazlaže razloge neprihvaćanja pojedinih projekata time da se ne radi o muzeju, da je tema prirodna, a ne kulturna baština, da se radi o vizualnom identitetu ustanove, a ne stalnog postava ili kompleksne izložbe, odnosno da se izložba ne može definirati kao kompleksna, jer se radi se o jednostavnoj izložbi po broju eksponata slične tipologije.

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavne su sljedeće zakonske odredbe. Člankom 280. stavkom 4. ZJN 2016, propisano je da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi. Prema odredbi članka 290. stavka 1. ZJN 2016, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Sukladno članku 403. stavak 1. ZJN 2016, u žalbenom postupku svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Prema stavku 2. tog članka, žalitelj je obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Stavkom 3. je propisano da je naručitelj obavezan dokazati

postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Na prethodno utvrđeno činjenično stanje žalbeno tijelo daje sljedeću ocjenu žalbenog navoda. Iz utvrđenih činjenica proizlazi da je naručitelj ocjenu neprihvatanja dijela nominiranih projekata iz životopisa Stručnjaka 2 temeljio na kriterijima koje nije prethodno propisao odredbama dokumentacije o nabavi. Naime, dokumentacijom o nabavi kompleksnost izložbe definirana je kao multidisciplinarnost uz eksponate različitog predmetnog tipa. Naručitelj je, međutim, prilikom pregleda i ocjene ponuda dodatno povezao kompleksnost s brojem eksponata, njihovom tipološkom raznolikošću u smislu trodimenzionalnih predmeta, „širinom tematskog fokusa“ te razlikovanjem kulturne i druge vrste baštine, iako takvi elementi nisu bili izrijeком propisani dokumentacijom o nabavi u točki 2.1. Kriterija za odabir ponude. Posebno se u obrazloženju neprihvatanja navodi da se određena izložba „ne može definirati kao kompleksna“ jer se radi o „jednostavnoj izložbi po broju eksponata“, čime je broj eksponata faktično uveden kao kriterij kompleksnosti, iako dokumentacijom o nabavi takvo ograničenje nije predviđeno. Što se tiče naručiteljevog neprihvatanja pojedinih projekata pozivanjem na okolnost da se ne radi o predmetima kulturne baštine, treba istaknuti da ovdje naručitelj ocjenu temelji na napomeni iz dokumentacije o nabavi koja se tiče kriterija iz točke 1.1., dakle, koja se odnosi na Stručnjaka 1. Međutim, u točki 2.1. dokumentacije o nabavi nije propisano da se projekti moraju odnositi na prezentaciju kulturne baštine, stoga naručitelj nije imao uporište u dokumentaciji o nabavi za naknadno uvođenje takvog ograničenja.

Iz dokaza koje je žalitelj dostavio tijekom žalbenog postupka (ispisi mrežnih stranica i opisi izložaba) proizlazi da se u projektima „Orlando – simbol slobode“, „Gradine, gomile i špilje“, „Ljubo Babić – antologija“, „Miroslav Kraljević – retrospektiva“ i „Klimt i Daleki istok“ radi o muzejskim izložbama koje uključuju različite vrste eksponata i multidisciplinarni pristup, te da je Stručnjak 2 sudjelovao u izradi vizualnog identiteta istih. U okolnostima kada dokumentacija o nabavi ne propisuje dodatne restriktivne uvjete glede minimalnog broja eksponata, širine njihovog tematskog fokusa, zatim da se projekt mora odnositi na pokretnu kulturnu baštinu ili da se neće priznavati „tipološki slični“ eksponati, naručitelj nije bio ovlašten naknadno suziti kriterij i odbiti ove projekte na temelju elemenata koji nisu bili unaprijed jasno određeni.

Što se tiče preostalih projekata iz životopisa Stručnjaka 2 koji su predmetom žalbenog navoda, žalbeno tijelo ocjenjuje da je pravilno postupio naručitelj ocijenivši ih neprihvatljivima u smislu propisanog kriterija iz točke 2.1. S obzirom na to da u projektima „Đurđevači pijesci“ i „Kulturno društveni dom Supetar“ nije riječ o muzejima već interpretacijskom centru odnosno kulturno društvenom domu, u projektu „Dvor Trakošćan“ vizualnom identitetu ustanove, a ne postava te „Županijska palača Križevci – stalni postav muzeja Gradski muzej Križevci“ o projektu koji nije dovršen, jer tako proizlazi iz dokaza dostavljenog od strane žalitelja, gdje je navedeno da je riječ o vizualnom identitetu za postav koji je tek u planu, a dokumentacija o nabavi izrijeком veže projekt vizualnog identiteta sa stalnim postavom ili izložbom, naručitelj je sve ove projekte pregledao i ocijenio u skladu s uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi.

Dakle, u pravu je žalitelj kada navodi da je pogrešno postupio naručitelj kada nije prihvatio kao odgovarajuće dio realiziranih projekata iz životopisa Stručnjaka 2, što je utjecalo na bodovanje žaliteljeve ponude te je žalbeni navod osnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura, na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 6. toga članka, propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o odabiru osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Dakle, žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430.a stavka 1. točke 1. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Zbog toga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar